

d 712

Spøkelseshuset

6utt
N

En dag for luge, lenge, lenge siden gikk jeg en kveldstur i Bøkeskogen. Klokken var halv ni og det var bekknøpt. Jeg hadde bestemt meg for å gå min faste runde på 2 km. Det var iskald ute og greiene på brønne blafret i vinden.

Da jeg hadde gått en halv km hørte jeg plutselig et hyl bak meg. Hyle høres ut som det kom fra en heks som ble torturert. Hylet var så høyt at det svei i ørene mine. Da jeg snudde meg så jeg et spøkelseshus. Huset var svart, hadde ødelagte gardiner i vinduene og ikke noen trapp. Huset så ut som om det kunne falle hvis noen bare rørte det. Jeg ble så redd at jeg tisset i bukse og jeg tenkte: - Hva er dette for noe? tenkte jeg. Men da rakk jeg ikke tenke mer for plutselig hørte jeg hylet igjen. Det var enda høyere denne gangen og det føltes ut som om noen hadde putta en trompet inni øret mitt og spilt det høyeste som går an.

Jeg var utrolig redd. Ansiktet mitt var blekt og jeg klarte så vidt å røre på meg. Men jeg måtte finne ut hvem som lagde hylet og bestemte meg for å gå inn i huset. Da jeg kom inn i huset så jeg en stue, et kjøkken og en dør der det var hengt opp skilt som det sto bad på. Stue hadde to brune stoler og et ganske fint bord som var trefarget. I motsetning

til stua, så kjøkkene bomba ut. Det lå kasseroller og stekepanner overalt på gulvet og flisene på veggene var rivd av.

- Hva gjør du i mitt hus? skrek en stemme som kom fra stua. Jeg fikk frysninger i kroppen og jeg løskålte som ospeløv. Jeg snudde meg rundt for å se hva det var som hadde skrekket til meg. Der, midt i stua sto det et grusomt monster. Monsteret hadde store, svarte øyne, ører som var like store som middagstallerkener og munnen hadde tusenvis av sylskarpe tenner. Monsterets nese var trykket helt inn i fjaset og det hadde armer og bein så store som flyvinger.

- Jeg skal drepe deg! ropte monsteret til meg. Jeg svarte: - Nei, det skal du ikke! Så tok jeg en stekepanne i den ene hånden og en kasserolle i den andre og begynte å banke løs på monsteret. Jeg sluttet ikke før monsteret lå dødt på gulvet og alt blod og gørr rant ut av det. Så dro jeg hjem igjen og sa aldri noe til foreldrene mine. Og etter det så har jeg aldri sett huset igjen.

Skrevet av Sivert I.V.